

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

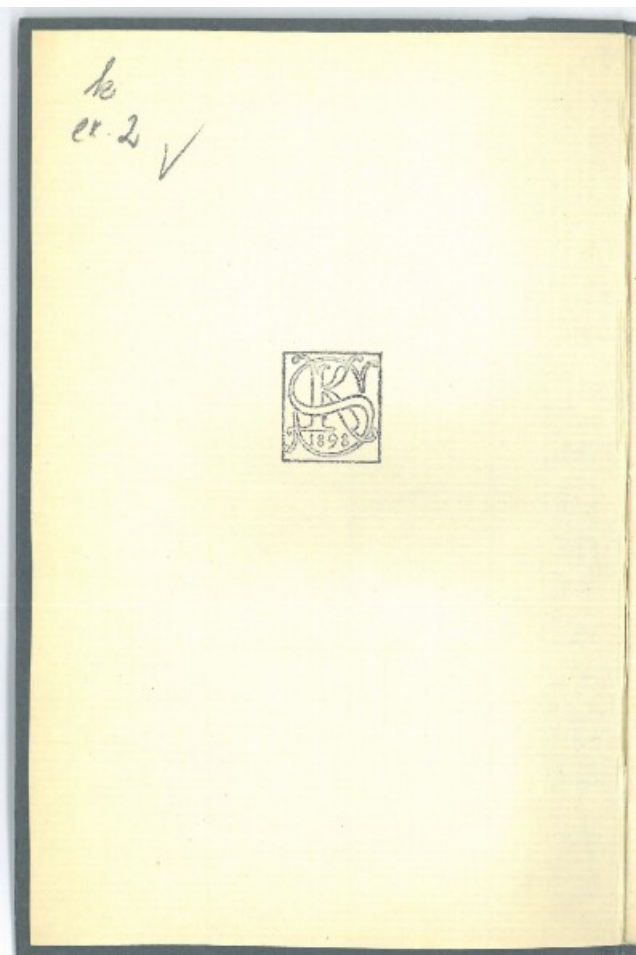
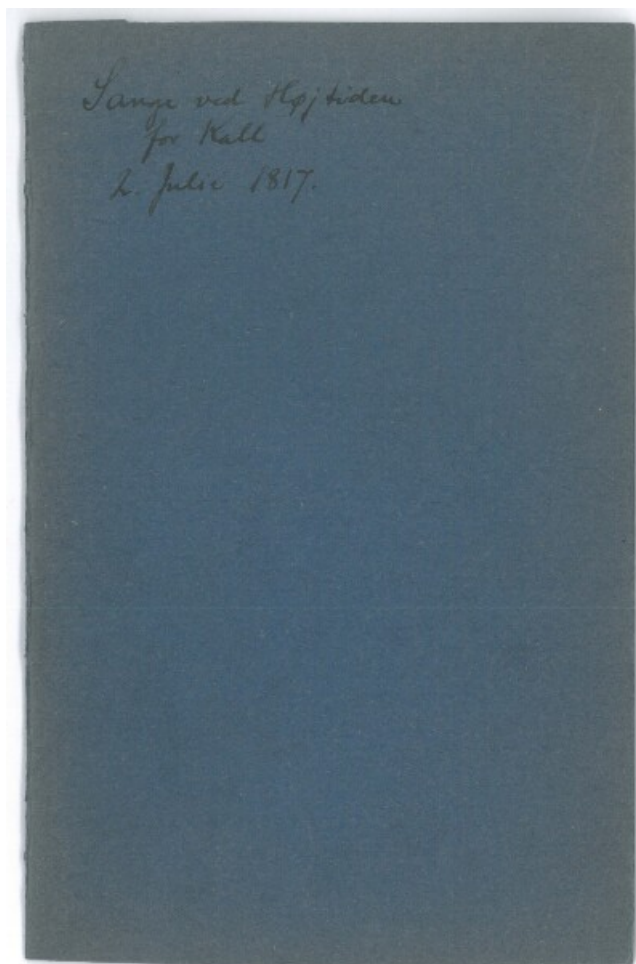
Titel: Fra Arildstid har Dannemænd

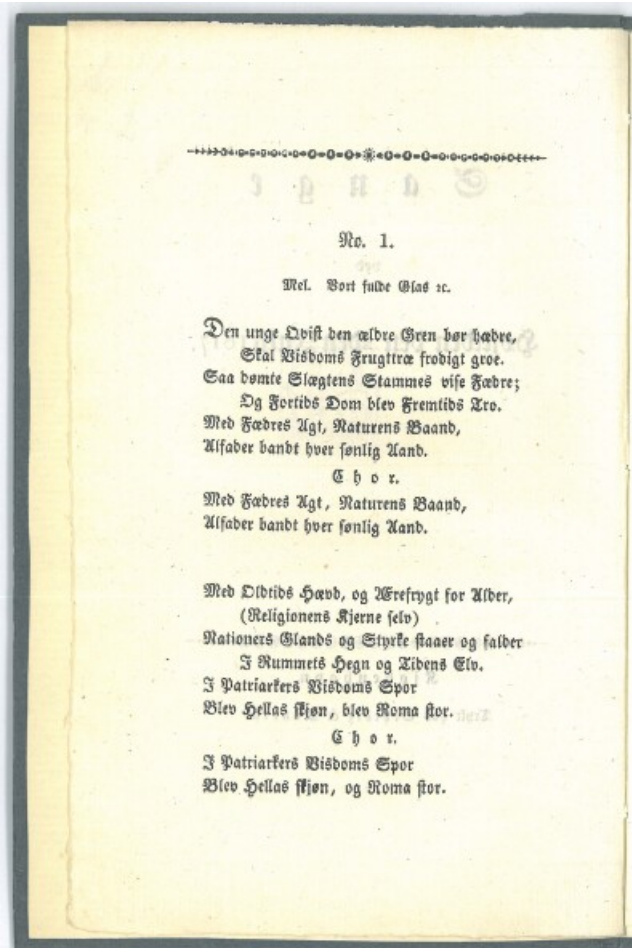
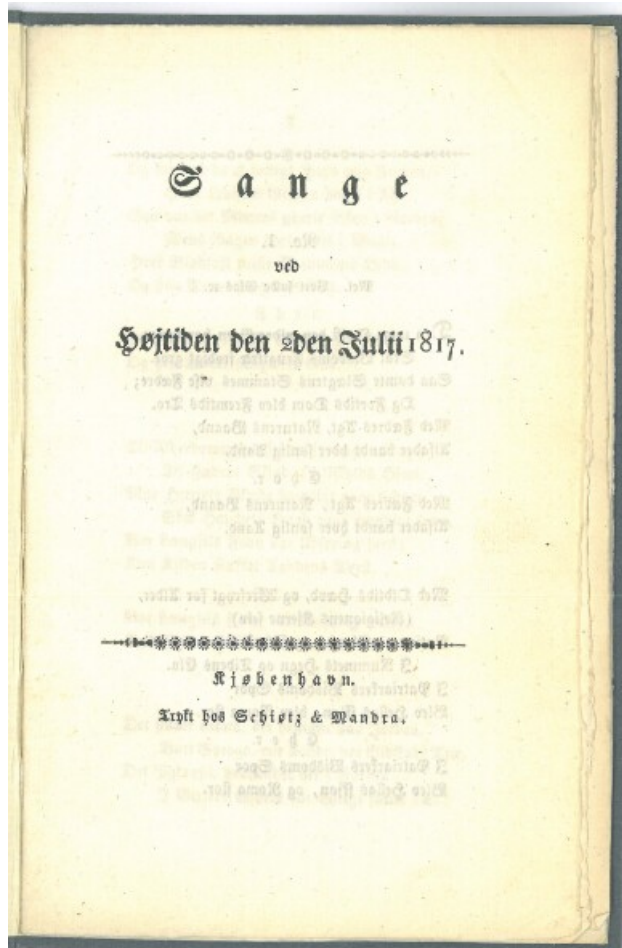
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Fra Arildstid har Dannemænd", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_307-txt-root/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Dg sandtes da et helligt Hegn paa Jorden,
 Hvor Døiffen Grenen holdt i Agt,
 Saa var det Nimers gamle Skov i Norden.
 Mens Bøgen vorte højt i Magt,
 Hver Bladfaft priste Stammens Blod,
 Dg hele Træet sang dets Rod.

C h o r.

Hver Bladfaft priste Stammens Blod,
 Dg hele Træet sang dets Rod.

Til Alderdommens Gudsbprungne Dage,
 Til Fædres Skjød, til Ulykds Hjem,
 Maa Hjertets Vinde barnligt gaae tilbage,
 Skal Hov'dets Haab gaae mandigt frem.
 Vor Længsels Favn var Udspring først;
 Kun Kilden stulter Vandens Lørf.

C h o r.

Vor Længsels Favn var Udspring først;
 Kun Kilden stulter Vandens Lørf.

Det staar endnu, det helligste paa Jorden,
 Vort Syrgs, vor Lands, vor Bisstabs Træ,
 Det Ugdrasil, hvorunder her i Norden
 I Verlers Storm vor Slægt fandt Læ.

Vor Krebs fornyer idag med Agt
 Dets første Borens gamle Pagt.

C h o r.

Vor Krebs fornyer idag med Agt
 Sin første Borens gamle Pagt.

Dg Ham, hvem, stor ved Kærdom og Exempel,
 Et halvt Aarkundred hædret saar,
 Ham ser idag vor Jubel i sit Tempel
 Endnu for Nimers Aker staae.

Vor Flor, hver Alders og hver Stands,
 Indslynger Blomster i hans Krands.

C h o r.

Vor Flor, hver Alders og hver Stands,
 Indslynger Blomster i hans Krands.

Ej Blade blot, ej Døiffe her allene,
 Med hvert et Skud, og hver en Knop,
 Men Stammen selv, og alle Træets Grene
 Lovslynge rundt sta Rod til Top:

Hil gamle Nimers ældste Præst
 Paa Norners yngste Jubelfest!

C h o r.

Hil gamle Nimers ældste Præst
 Paa Norners yngste Jubelfest!

Dg hist hvor Jordens Laager lye
Ham mindes Gudens Skare,
Den Land, som gjennem Glemfets Sky,
Blit Himlen selv bevare. —

Hvor Solen throner sfernt i Syd,
Hvor Baaren evig lever;
Apskots høje Harpelyd
Parnassets Lind ombæver —
Af Musers Flok i festlig Sang,
Vor Kall! Du prisst bliver;
Dg Klio til Musens Klang
Sin Laurbærfronds Dig giver.

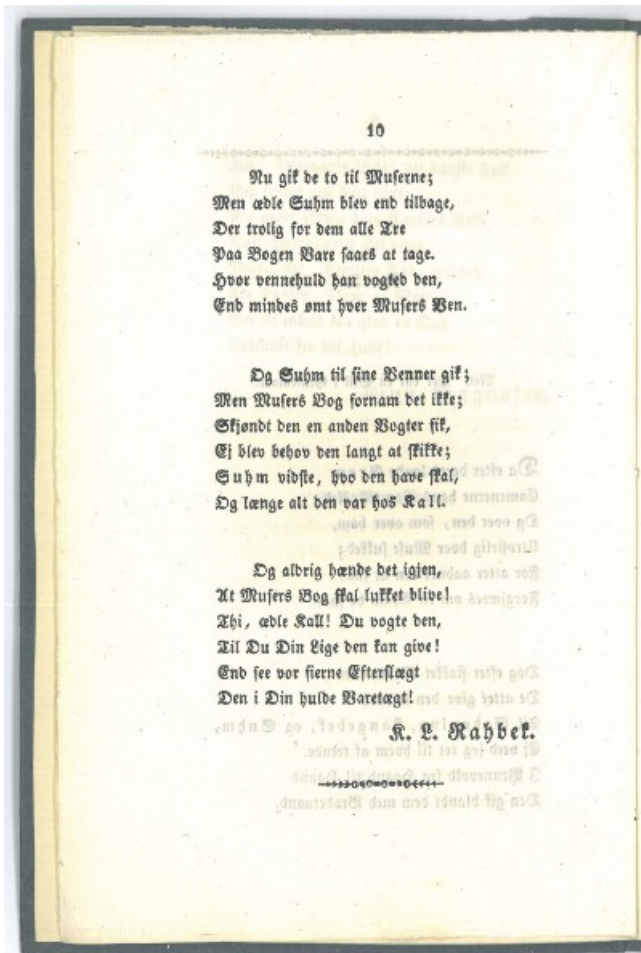
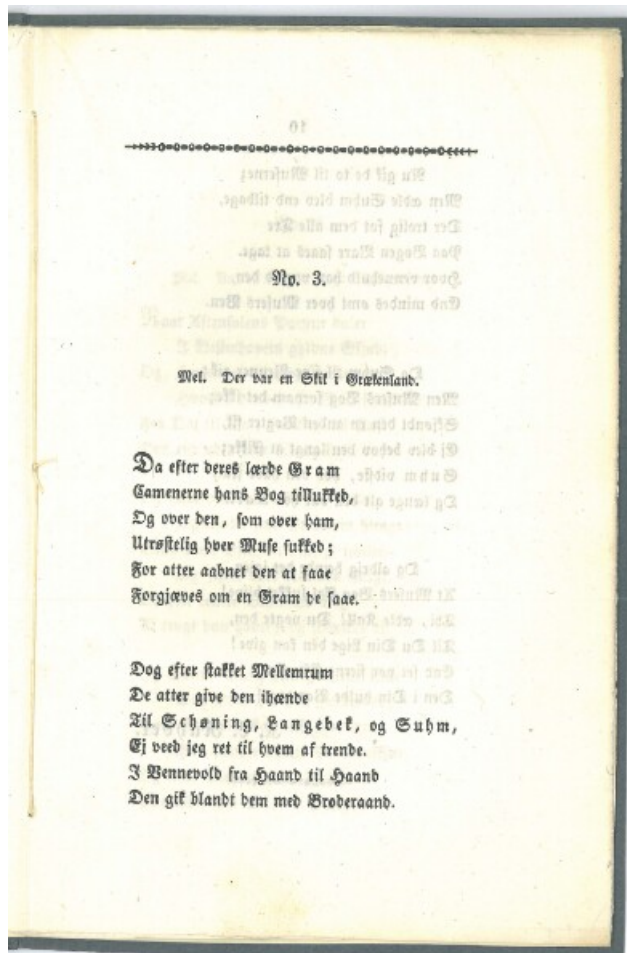
Hvor Maanen straalr mild i Noed,
Hvor Mattens Lys ej viger,
Fragets Lød blandt Afers Chor,
Vor Kall! Din Pris ej tier;
Fra Nimers klare Rildevald
Dig Saga Bægret byder,
Udøselighed, Hæder, Held
Den Himmelvil Dig yder. —

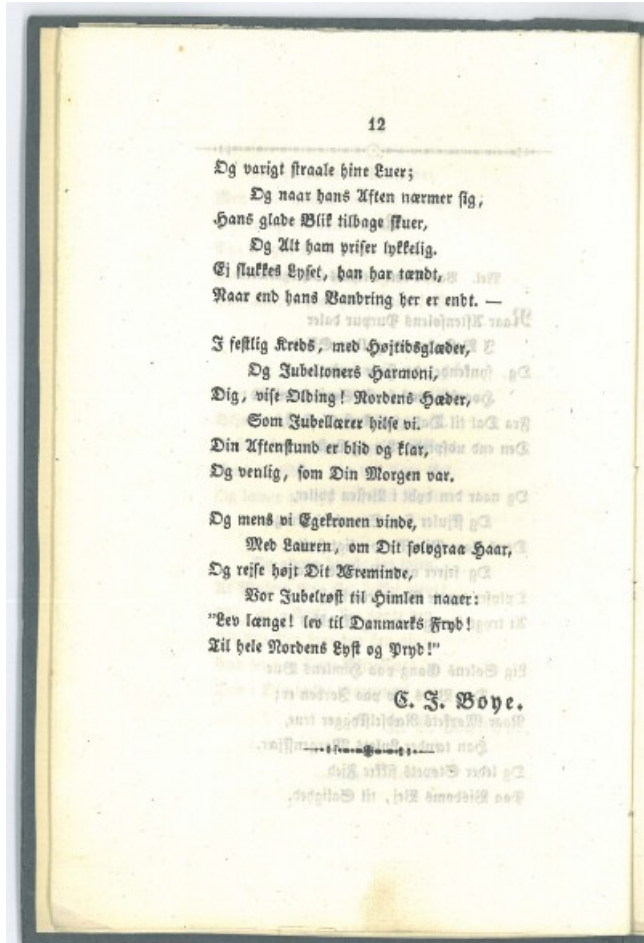
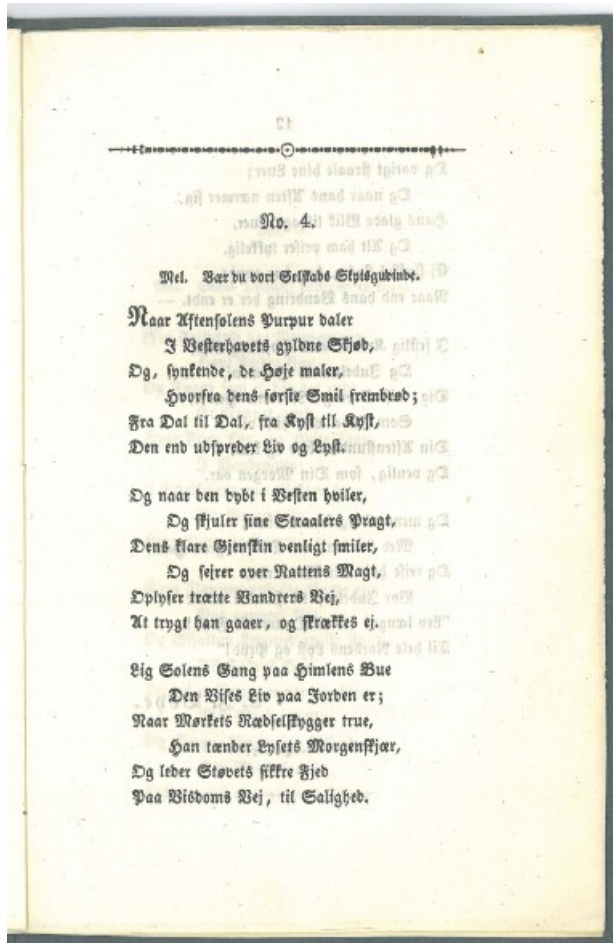

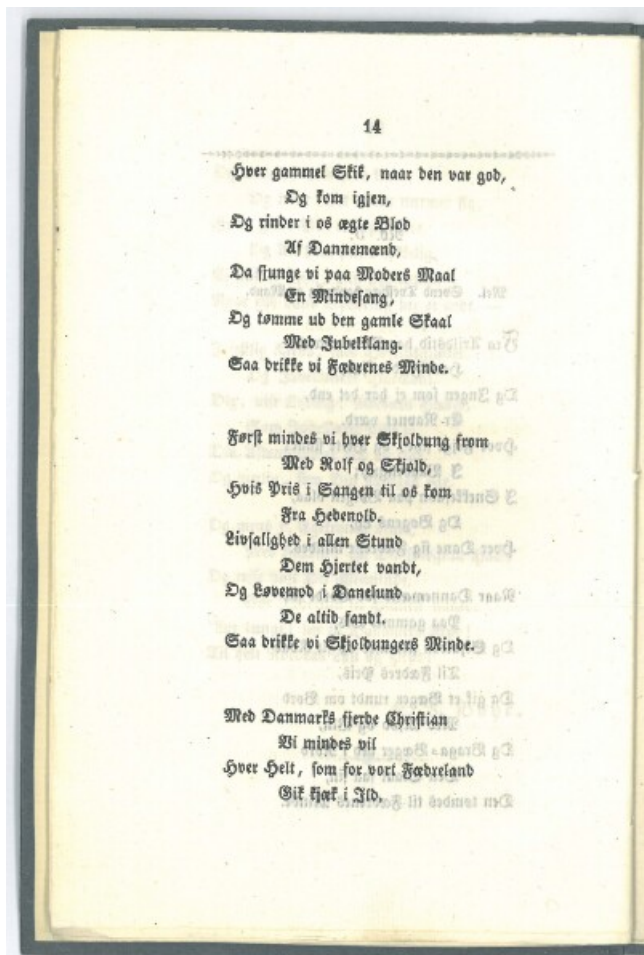
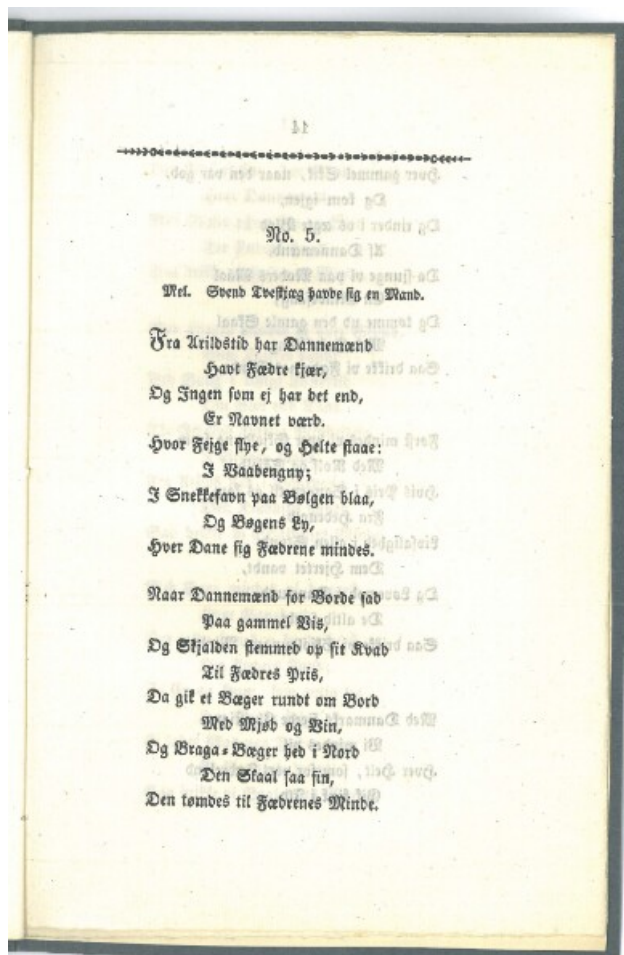
Her, Danmarks Son! det danske Folk
Sig fryder ved Din Væge;
For usøbt Slægt det Tankers Tolk
Vort Højtidsqvad skal være. —
Vort Offer, Hjertets Tak, modtag
For Vonsen, Daad og Møje!
See tit endnu saa glad en Dag
Nedsmile fra det Høje!

Finn Magnusen.

Den Flof er stor, den Skaal er god;
 Hver Dannemand
 Med Glæde offer Liv og Blod
 For Fædres Land.
 Saa drikke vi Heltenes Minde.

Med Hjarne mindes vi hver Skjald,
 Som Hjerte vandt
 Ved Sang i listigt Tonesald
 Om meer end Lant.
 Thi Gjentyd kjærlig Mindefang
 I Skoven fandt,
 Fra Arilds Tid i Danevang
 Den Kranfen vandt.
 Saa drikke vi Skaldenes Minde.

Med Soro mindes vi dernæst
 Hver Sagalerd,
 Der talde som han kunde bedst
 Om Fædres Færd;
 Ja En og Hver, som ærlig tro
 Har Bogen fulgt,
 Ej ladet Mos paa Fædre groe,
 Ej Sandhed dult.
 Saa drikke vi Boglærdes Minde.

I Dronning Thyre og Kong Dan
 Vi slutte ind
 Hver Dannevinde, Dannemand
 Med edelt Sind.
 I Højsloft, i Hyttens Brag,
 Ja overalt,
 Forældre vi jo ikke maa
 I hver Gessalt,
 Saa draf vi Forældrenes Minde.

N. F. S. Grundtvig.

